

Blufpoker

Verschenen in de *Automatisering Gids* van 10 april 2009

Enkele voormalige medewerkers van een fabrikant van apparatuur en software voor industriële automatisering, zagen een 'gat in de markt' en begonnen een eigen onderneming. De jonge ondernemers kwamen korte tijd later met een product op de markt waar hun voormalige werkgever flink last van had. Die veronderstelde dat zijn voormalige personeel zijn programmacode had meegenomen en liet dan ook door een deurwaarder bewijsbeslag leggen. Dat wil zeggen dat, met instemming van de voorzieningenrechter, door een deurwaarder een kopie gemaakt werd van de broncodes en dat de deurwaarder die bewaart. Dat kunstje kende de advocaat van de nieuwe onderneming ook en die liet op zijn beurt beslag leggen op de broncodes van de software van de voormalige werkgever. Die werd er door zijn ex-werknemers namelijk van verdacht op slinkse wijze de broncode van het nieuwe product in zijn bezit te hebben gekregen.

Een van de voorwaarden voor een dergelijke beslaglegging is, dat het geschil binnen 2 weken daarna moet worden voorgelegd aan de rechter in de vorm van een dagvaarding waarin wordt aangegeven wat er precies van de wederpartij geëist wordt en waarom. Die stellingen moeten onderbouwd worden. En daar wrong de schoen, want er kon alleen worden vastgesteld dat bepaalde (metaalbewerkings)machines met het ene softwarepakket net zo goed werkte als met het andere pakket. En aangezien in de beide pakketten de gebruikersinterface beperkt was tot een eenvoudig invoerschermje waarin een ordernummer en een code kunnen worden ingevoerd was er aan de 'buitenkant' dan ook geen sprake van een vormgeving die auteursrechtelijke bescherming zou kunnen genieten. Het nieuwe pakket bood als extra functionaliteit een koppeling met het bedrijfsnetwerk en de mogelijkheid om de specificaties van de te produceren producten op te slaan in een moderne database en die te bewerken met moderne standaard software voor ontwerpen modelleren. Die koppeling had de ex-werkgever sinds kort ook in de aanbieding en dat vonden zijn voormalige employees verdacht.

Bewijs van inbreuk op auteursrecht kon kan eigenlijk alleen geleverd worden door de broncodes met elkaar te vergelijken en daarmee begon een spelletje blufpoker.

De eerste stap na de beslaglegging was een gezamenlijk verzoek aan de rechter om de zaak aan te houden zodat en door hen aan te stellen deskundige een vergelijking zou kunnen maken. Want zonder een deskundigenrapportage konden zij hun stellingen niet anders onderbouwen dan met vermoedens. Afgesproken werd, dat de kosten van de deskundige betaald zou worden door degene die betraapt zou worden op de aanwezigheid van broncode van de wederpartij in de door de deurwaarder in beslag genomen bestanden.

De deskundige begon zijn werk met het voeren van een gesprek met partijen en hun advocaten. Daarin legde hij uit hoe hij te werk zou gaan en dat hij de broncodes regel voor regel zou vergelijken. Daarop knipperde er nog niemand met de ogen. Dat gebeurde ook nog niet toen de deskundige aangaf, dat er gezien de enorme hoeveelheid broncode gerekend moest worden met een kostenpost van minimaal 10 duizend euro. Hij beloofde partijen dat zijn onderzoek elke overeenkomst zou vinden en stelde dat dus minimaal een van de partijen de uitkomst van het onderzoek al wel kon raden. Hij legde uit: "Software kopiëren doe je immers niet 'per ongeluk'. Het kan hooguit zijn dat je je de consequenties daarvan op dat moment niet realiseert." Daarop begonnen er enkele aanwezigen wat ongemakkelijk op hun stoel te draaien, maar de advocaten gaven geen krimp. Pas toen de deskundige aankondigde, dat hij pas aan het werk zou gaan wanneer beide partijen een voorschot van 5 duizend euro gestort zouden hebben werd er gevraagd een korte pauze in te lassen.

Na terugkomst in de vergadering werd de deskundige gevraagd zijn kosten tot dat moment te factureren aan de beide partijen, elk voor 50%. Hem werd gevraagd af te wachten tot partijen nader bericht zouden sturen. Toen de deskundige na een halfjaar vroeg of hij nog aan het werk moest, werd hem te verstaan gegeven, dat partijen er inmiddels in onderling overleg uitgekomen waren en dat de zaak geschikt was. Wie er nu precies blufte, is de deskundige niet duidelijk geworden. Misschien wel allebei!

Ben Slijk